

ΟΤΑΝ ΣΤΕΡΕΨΕ Ο ΝΙΑΓΑΡΑΣ

Η μοναδική φορά που οι καταρράχτες του Νιαγάρα στέρεψαν, χρονολογείται το 1848, όταν πάγος είχε συσσωρευτεί στη λίμνη Erie. Πρόκειται για το σημείο όπου το νερό φεύγει προς τους καταρράκτες εγκλωβίζοντας

το στην λίμνη, ενώ το κομμάτι πάγου κράτησε για δύο μέρες το νερό.

Στις αρχές της άνοιξης του 1848, όταν οι κάτοικοι των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και του Καναδά διαπίστωσαν ότι εντελώς ξαφνικά επικρατούσε μια ασυνήθιστη ησυχία στη περιοχή, κάτι το οποίο ήταν δύσκολο με την ορμή των καταραχτών.

Πλησιάζοντας τους καταρράχτες οι κάτοικοι διαπίστωσαν ότι οι καταρράχτες είχαν στερέψει. Πολλοί από τους κατοίκους πίστεψαν πως ήταν σημάδι ότι έρχεται το τέλος του κόσμου, ενώ άλλοι περιμάζεψαν ό,τι πολύτιμα υλικά κρύβονταν στο βυθό, με την απουσία του νερού να το κάνει πιο εύκολο.

Οι καταρράχτες του Νιαγάρα αποτελούν ένα από τα εντυπωσιακότερα γεωλογικά φαινόμενα ανά το κόσμο και από τους μεγαλύτερους που έχουν καταγραφεί.

Για την ακρίβεια πρόκειται για τρεις καταρράχτες, το Καταρράχτη Πέταλο, τον Αμερικανικό Καταρράχτη και το Καταρράχτη Νυφικό Πέπλο.

Βρίσκονται ανάμεσα στη Καναδική επαρχία του Οντάριο και στη Νέα Υόρκη, ενώ πιθανολογείται ότι δημιουργήθηκαν μετά το λιώσιμο της τελευταίας εποχής των παγετώνων.

Πηγή/φωτό: Tvxs